

היה זה מכתב רגיל, אחד ממאות המכתבים הנערכים מדי יום ביומו על שולחן המזכירה, והעובדים את הדרך השיגרתית מן המזכירות ועד לחברת-המערכת האחראי לנושא הנדון.

זה לשונו :

לכבוד מערכת "העולם הזה",

בתור שוטר אסור לי לפרסם או לכתוב חומר כל שהוא לפרסום. לכן הגני פונה אליכם בבקשה, שתקבלו אתם על עצמכם ארגון של פעולה לעזרת המעברה שלנו במגדל-גד. בקשת, שתארגנו באמצעות השבועון כ-100 פרימוסים או פתילות למעברה זו, כי לעולים אין פרימוסים. הם מבשלים על עצים ומקמים עשן רב. הסבירו נא לציבור שע"י פעולה כזו יחסכו כסף, היות :

- (א) האהלים נקנו בכספים שהעם תרם והם עלולים לעלות באש והנוק יהיה גדול.
- (ב) יצילו את הילדים מהעשן והסרחון המחניק.
- (ג) לא יתנו לעולים לחיות באותם תנאי החיים כמו בתמון או במחילות העפר בטריפולי.

בתודה למפרע, רב סמך לוי אברהם,

האחראי על חולית המשטרה המתנדבת לעזרת המעברות

הסמל לוי טעה בהערכת הנוקמים העלולים להיגרס. כי יומיים אחרי קבלת המכתב נתקבלה הידיעה הבאה :

טרגדיה איומה אירעה אמש באחת המעברות שליד מגדל-גד.

ילד בן 5 נכוה קשה וכעבור שעות מספר מת מפצעיו.

אם הילד השאירה אותו לבדו בתוך מיטתו, כשבתוך פה שעמד בצריף בערה האש. הילד התעורר משנתו, גיש לפה והתחיל משחק באש הבערת שאחזה לפתע בבגדיו. לקול צעקותיו נדעקו השכנים, אך לא הצליחו להצילו.

אין המערכת סבורה שיש לה מה להוסיף לשת"י תעודות אלו. היא מגישה אותן לקוראיה — שיעשו כדרישות מצפונם. חברי המערכת עצמם תרמו, בינתיים, שלש פתילות חדשות.

מכתבים

תורת האומה איזה ?

מאמרם הגדול על משפחות החללים ("העולם הזה" 678) גרם למהפכה גמורה : כל האלמנות העובדות קיבלו תוספת חר" שית של 8 ל"י לילד, ומר גוריון עצמו ע"י בד תיקון לחוק. לדעתי אסור לכם לחדול ממלחמת-מצווה זו. אחרי הצנחון הראשון עליכם להמשיך ולהמשיך, עד שהעוול יתור קן במלואו.

ד. ג. אלמנת חיל

חקירת "העולם הזה" בפרשה זו נמי שכת, והעתון יוסיף להודיע לקוראיו את התוצאות.

אין מקום

בצער ראיתי ב"העולם הזה" (685) את תמונתה של אותה "שחקנית" — סילבאיה.

מאניאני, שכל אמנותה גירוי יצרים. לדעתי אין לה מקום בעתון כה רציני.

אסתר לוינסקי, חיפה

לצערנו.

"תלמידים מורדים במוריהם"

תלמידי הגמנסיה "שלוה", שכתבתם עלי-הם ("העולם הזה" 685), הם באמת חברמנים ומבטאים את דרישת רוב הנוער בארץ. זהו בטאון הצברים, והלואי ויכולנו להקים "סובייט" כזה בבית הספר שלנו, כי פה רוכבים עלינו קשות.

אסיה, רוני זנירה

בית-מדרש למורים, בית-הכרם

אני מקוה שאינכם מזדהים עם דעות אנשי "שלוה". לא חשבתי שהנוער יאמס בקורטוב המעט המוגש לו מאוצר תאמס ישראל, ויכבדו להמירו בחכמה יוגנית ודור-מיה. בוו להתבטלות העצמית.

משה נעיומי, ב"ס תיכון, ת"א

רעיון הוצאת בטאון כל-תלמידי, שיהיה כלי בטוי לתביעות התלמיד. מקורו במח"ל קה השמינית (מגמה כלכלית) של ביה"ס התיכוני למסחר (גאולה). אנשי "שלוה" שלחו נציג לאספת המערכת, אך נציג זה נעלם לפתע כשאתו רשימות תכניותיו.

אך עלי לתקן טעות קטנה שחלה ברשימתו "גבאילה פויה" ("העולם הזה" 684) : "בא-לוט", דובע העינים, אינו בורשה, כי אם בלודו.

צבי זיידלר, קב. צאלים

נראה שעורך המדור הזניח את תפקידו ולא ביקר במקום ההוא.

רותי מתלבשת

דוש פשוט מבייש את רותי. אם היא בחורה כל כך נחמדה ומכובדת, ונוהגת

אפילו במכונית משלה, מן הראוי שתקנה לה פעם בגדים חדשים.

שולמית ליבוביץ, ת"א
דוש נשוי, ייתכן שאינו רוצה לעורר מחשבות בלב אשתו.

לרותי של דוש חסר בורג בראש. אם כבר לוקחים תרבותיות ממודעות הבחירות, אז למה היא לוקח "ב". לוא לקחה, למשל, "ח" יכלה לנסוע בכל הארץ.

איתמר מירז, ת"א
וכל המפא"יניקים ישבו בתל-אביב ?

השער

אתם עקבים שזה נורא. פעם הופיעו על השער רק בחורות. העירו לכם. שיניתם. עכשיו יש רק בחורים, ולפעמים אתם מכיניסים גם איזה מטאטא. שמא תתנו לקוראיכם לבחור ?

יופקה, משה, חיים, אורי, חיפה
אז מה יקרה למטאטא ?

גורלו של איש הגורל

לקבוע ש"האמריקאים חדלו... לתמוך בצייאנג והפסיקו את זרם הדולרים, ועיי"כ הוחש גורלו של צייאנג" ("העולם הזה" 685) — זהו טרוס המציאות. לך נא בעל המאמר של הסטיסטיקה וייתכן מהי כמות הנשק והדולרים שזרמה מאמריקה לצייאנג בתקופה מ-1945 עד בריחתו לפורמוזה.

יעקב צור, שכ' מחלול
חוששנו שהשקפתו הפוליטית של הקורא דא צור מאפילה על הערכתו את העובדות. ממשלת צייאנג הופקדה בפרוש ע"י דין אצ"י (דבר שנתגלה במיטמכים הסודיים שנתפרסמו בקשר עם "ציד המכשפות" באמריקה), ואפילו היום מהווים ידידיו של צייאנג (ובראשם מקראתור) מעוט קטן בחוגי השלטון בווינגטון.

מאמרם "איש הגורל : מאו צה-טונג" היה שוב סימן-דרך בעתונות העברית, הן מבחינת עושר העובדות והכתיבה המושכת, והן מבחינת האוביקטיביות. מדוע לא התם עליו מחבר ?

ישראל רביץ, ירושלים
המאמר, כרוב המאמרים מסוג זה בע

תון. הוא פרי מחקר קולקטיבי של כמה מחברי המערכת. האם מאו צה-טונג הוא כבר חבר שלכם, שאתם קוראים לו כל הזמן בשמו הפרטי מאו ?

חביבה כהן, רחובות

הקוראה חביבה טועה : לא היתה כאן כל כוונה של אינטימיות יתרה. הטיגים כות' בים את השם הפרטי אחרי שם המשפחה, ומאו (כמו צייאנג, וו, הו וקים) הוא שם המשפחה.

"הצבא והמקצוע"

תשובתכם למכתב הדורש שחרור מן הצבא לתלמידים הרוצים להמשיך בלימודיהם ("העולם הזה" 684), כאילו שחרור כזה פירושו השתמטות של כל בני העשר-ריב, היתה נכונה לוא היה מספר המקומות באוניברסיטה הירושלמית בלתי מוגבל, וכל הנחה לא היתה ניתנת למעוטי האמצעים. דבר זה אינו נכון.

אנו תובעים לצרף לעתודה האקדמית באופן אוטומטי כל מי שנמצא ע"י הנהלת האוניברסיטה ראוי להירשם ; להבטיח שיחזור מן הצבא לכל שנות הלימודים, בתנאי שהתלמיד ימלא את שנות שרותו אחרי שגמר את האוניברסיטה, בצורת שרות בצבא במקצועו הוא.

זעיר תלמידי השמיניות בת"א
(ע"י מיכאל מנר, רחוב וייס 7, ת"א)

עם כל הערכתנו לצורך במשמרת אקדמית צעירה, איננו מסכימים לתביעות אלו. עמדת מרבית האינטליגנציה, שנדבקה ב"י מ"מלחמת-העצמאות למשרדים ונתנה לאנשי שים הפשוטים" למות בשווחות, היתה תופעה שאינה ראויה להערצה ולחיקוי. כל עוד יש צורך בצבא, מוטב שגם המשכילים יתערבבו בשדותיהם עם אחיהם הפחות מאורשרים, גם בתפקידים הבזויים של חיל-הנגלים. אט יש בכלל לתת זכות-ימי"ם שהו, הרי זה רק לקומץ קטן של בעלי כשרון יוצא מחלל.

ירושלים מחכה

חיכינו אלפיים שנה, אולם אין לנו עוד סבלנות. בואו לירושלים ועשו רפורמגיה על הירושלמים המחפשים את המחור.

יחזקאל חזון, ירושלים

והצדק היכן ? במור זה כבר הופיעה ירושלמית אחת ("העולם הזה" 675), ואילו חיפה (שאמנם אינה מחכה 2002 שנה) לא היתה עדיין מיוצגת כלל.

ירוק ואדום

כמה פעמים צנח "צנתן צה"ל" המודיע ("העולם הזה" 685), שקופצים מן המטוס עם הידלק האור האדום ?

אחרי 20 צניחות בצה"ל נדמה לי, שה"אור האדום מסמן את ההיכוך לקפיצה, ועם הידלק אור זה צועק המשלת את הפקודה "היכוך". ובהידלק האור הירוק צועק המ"שלה את הפקודה "קפוצ'ן".

צנתן משוחרר, ת"א
אולי גורם הגובה הרב לעיוורון-צבעים ?

שועלי שמשון

מה כל הטרסק הזה שאתם עושים מס' ביב ל"שועלי שמשון". אמנם פלוגה זו פעלה רבות, אבל יש פלוגות וחטיבות שעשו לא פחות, ואיש אינו מזכירן.

ש. ל., תל-אביב
מי אשם שהפלמ"חאים, למשל, הם כל כך צנועים ושונאי פרסומת ?

ה ש ע ר

כשצלמנו הולך למעבדה לפתח את תמונותיו, קורה לפעמים שבגליל נשארו עוד שתיים שלוש תמונות לא מצולמות, ולכן יש לה מול לדייזי, המופיעה השבוע בשער, להיות אחת מהצעירות המ"צולמות ביותר בעיר.

דייזי, החוגגת בקרוב את יום הולדתה ה-20, הגיעה ארצה לפני חצי שנה. נסיעתה מורקוצ'קה אובלסט גורוד טאמוט בערבות סיביר לשער העליה היתה ארוכה מאוד, ומכיון שכבר ישבה 6 שנים בסיביר הרחוקה בין מונגולים ועגלות שלג, המובילות ע"י צבאים במקום סוסים, ישבה במחנה בארץ רק יום אחד. לדייזי נטיה לאמנות והיא מצוירת בעצמה. לדעתה הצלום הוא אחת האמנויות הגדולות של המאה הנו. היא מצאה לה תיכף עבודה במעבדת צלום, והיום היא כבר מפתחת פילמים, מדפיסה תמונות ומרששת אותן.

דייזי קצת קצרת רואי וממצמצת בעיניה — דבר הנותן לה חן מיוחד — היא יודעת, אבל נשבעתי שזה "לא בכונה".

מעשרות תמונות מקריות, שצלם אותה צלמנו (בלי כוונה לצלם שער) ראה העורך אחת, שפשוט אי אפשר היה לחתר עליה ולהכניסה לאלבום, וצאתה הוקרה על עבודה קשה במעבדה מוגשת לה הפתעה, שתדע עליה רק יום אחד. בצאת הגליון.

חבל רק שדייזי מבלה 9 שעות ביום במעבדה חשוכה, שאף קרן אור אינה נכנסת אליה, אבל לעומת זאת אפשר לפגוש אותה לעתים בליות אחותה (גם היא נחמדה) על הירוקן, שרות דואטים רוסיים בליות מנדוּז'ינה.